

**ОДГОВОРИ КРИВИЧНОГ ОДЕЉЕЊА ВРХОВНОГ КАСАЦИОНОГ СУДА
НА СПОРНА ПРАВНА ПИТАЊА ПРЕКРШАЈНИХ СУДОВА СА СЕДНИЦЕ
ОДРЖАНЕ 23.11.2015. ГОДИНЕ**

1. да ли је окривљени ради остваривања права на накнаду трошкова за издатак који је имао за награду браниоца, у обавези да прекршајном суду подноси доказе којима правда тај издатак, како то изричито прописује члан 29. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима?

(да ли се окривљеном надокнађују стварни трошкови поводом вођења прекршајног поступка који није завршен правноснажним утврђивањем његове одговорности?).

2. да ли окривљени коме је у прекршајном поступку утврђена одговорност, има право на накнаду трошкова за издатак који је имао за награду браниоцу, у ситуацији када осуђујућа пресуда није постала правноснажна, јер је окривљени избегао да је прими у законском року – у случају обуставе поступка услед застарелости?

3. да ли окривљени који је показао процесну недисциплину у току трајања прекршајног поступка све до застарелости, има право на накнаду трошкова за вођење поступка?

Закон о прекршајима је у одредбама члана 140 – 148. дефинисао трошкове прекршајног поступка, те прописао обавезу и начин одлучивања о њима у прекршајном поступку. У трошкове кривичног поступка сходно одредби члана 140. Закона о прекршајима спадају и награда и нужни издаци браниоцу. Својство браниоца у прекршајном поступку, сходно одредби члана 119. истог закона, адвокат стиче предајом пуномоћја суду, или давањем пуномоћја усменом изјавом окривљеног на записник код суда.

Правилник о накнади трошкова у судским поступцима („Службени гласник РС“ бр.57/2003 и 69/2011) прописује услове, висину и начин накнаде трошкова који у судским поступцима припадају одређеном кругу лица која учествују у судским поступцима, међу којима су окривљени и браниоци. Одредбом члана 23. овог Правилника предвиђено је да се браниоцу и пуномоћнику из реда адвоката, трошкови и награда одређују по тарифи о накнади трошкова и наградама за рад адвоката која важи на подручју суда, односно другог органа који води поступак. Одредбом члана 29. Правилника предвиђено је да се ради остваривања права на накнаду трошкова подnose докази којима се правдају учињени издаци.

Према томе, основ за остваривање права браниоца у прекршајном поступку, међу којима и права на награду и нужне издатке, је пуномоћје које представља саставни део списка предмета, дато у складу са одредбом члана 119. Закона о прекршајима, а висина трошкова и награде браниоцу одређују се у складу са Тарифом о накнади трошкова и наградама за рад адвоката. Питање броја процесних радњи и основаности захтева у погледу висине трошкова је предмет оцене суда у сваком конкретном поступку, па ће суд висину трошкова одредити у складу са Тарифом. Стога, у односу на награду за рад браниоцу није потребно достављати посебне доказе.

Обавеза суда на плаћање трошкова поступка за прекршај за који је поступак обустављен произилази из одредбе члана 141. став 2. Закона о прекршајима. Овом одредбом предвиђено је да трошкове поступка за прекршај за који је поступак обустављен, или је окривљени ослобођен од одговорности, сноси суд. Обустављање поступка због застарелости на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима није законом прописана као изузетак у односу на опште правило о трошковима поступка наведено у члану 141. став 2. Трошкови прекршајног поступка су наведени у члану 140. истог закона, тако да стоји обавеза суда да награду и нужне издатке браниоца исплати на терет средстава суда и у случају обустављања поступка.

Из свега изнетог, може се закључити да, када је прекршајни поступак обустављен због застарелости за вођење прекршајног поступка, трошкове поступка сноси суд.

Закон о прекршајима не познаје категорију скривљених односно нескривљених трошкова. За разлику од тог закона, Законик о кривичном поступку препознаје скривљене трошкове и у члану 263. став 1. прописује: „окривљени, оштећени, оштећени као тужилац, приватни тужилац, бранилац, законски заступник, пуномоћник, сведок, вештак, стручни саветник, преводилац, тумач и стручно лице, без обзира на исход кривичног поступка, сnose трошкове свог довођења, одлагања доказне радње или главног претреса и друге трошкове поступка које су произроковали својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа. Ово је одредба Законика о кривичном поступку која би се могла сходно примењивати и у прекршајном поступку на основу одредби чланова 99. и 148. Закона о прекршајима који у односу на прописе о накнади трошкова сведоцима, вештацима и тумачима као и друге трошкове у кривичном поступку, упућује на сходну примену Законика о кривичном поступку у прекршајном поступку. Тиме би се избегла злоупотреба процесних права од стране окривљеног и његовог браниоца у прекршајном поступку.